

פרשת בלק י"א – י"ז תמוז תשע"ט לפ"ק

פיתקא, וגם מסר לו פדיון נפש חשוב, בכדי שימסרנו להרה"ק משאץ זי"ע.

האברך הגיע להרה"ק משאץ ומסר לו הפיתקא עם הפדיון נפש, שהגיע לסכום נכבד שהספיק לכדי פרנסתו לשבוע ושבועיים, והתרחב דעת הרה"ק משאץ, וברכו בברכה שלימה. אז סיפר לו האברך מקום מוצאו מלפנים, ושהרה"ק מזידיטשוב צוה לו לנסוע לשאץ, והוא בעצמו כתב לו הפיתקא. והתרגש הרה"ק משאץ עד מאד, וקם מלא קומתו, וקרא עוד הפעם הפיתקא, ופטרו לשלום בברכה והבטחה גמורה.

האברך נושע בתוך שנה בזרע של קיימא, ובישר את הבשורה טובה להרה"ק מזידיטשוב זי"ע, ורצה להבין איך נושע אצל הרה"ק משאץ, ולא אצל רבו הרה"ק מזידיטשוב. [והעיר רבינו: ער האט נישט איבעגעלאזט דעם אלטען רבי, און ער איז געגאנגען צום נייעם רבי, נאר ער איז געבליבן א חסיד, אפילו דער רבי האט אים נישט אנגעוואונטשען. ער האט אבער פארשטאנען, אז עס מוז זיין א ענין פארוואס ער האט אים נישט געקענט אנוואונטשען, און ער האט אים געשיקט ערגעץ אנדערש].

השיב לו הרה"ק מזידיטשוב והסביר לו, כי כל צדיק נעלה, לפי גדולת מדרגתו בקודש, נתגלה אליו עתידות. ולפעמים רואה ברוח קדשו, שמה שהאדם מבקש מלפניו להוושע באיזה ענין, יצא על ידי זה אחר כך איזה גרעון במקום אחר, ומזה מבין הצדיק שאין לו לפעול עבורו הטובה וישועה, פן יהיה הפסדו יותר משכרו, או שבזה יגיע ריעותא לאיש אחר, וכדומה. מה שאין כן צדיק אחר, שעדיין לא הגיע למדרגת צדיק נעלה, ואינו רואה כל כך, ממילא אפשר לו להושיעו ולהטיבו.

והקשה רבינו: פארוואס האט ער אים אהינגעשיקט? ער האט דאך אויך געקענט וואונטשען, ער האט נאר נישט געוואלט, ווייל עס וועט ארויסקומען דערפון א רעה, האט ער אים אוועקגעשיקט ערגעץ אנדערש, און דארט זאל מען אים אנוואונטשען!?

עס איז דא א ווארט פונעם בעל שם טוב הק' זי"ע, אויפן פסוק (תהלים קמה-ט) רצון יראיו יעשה ואת

יום ראשון פרשת בלק

לפני תפלת שחרית הניח רבינו שליט"א תפלין לבן הר"ר משה דייטש הי"ו. אחר התפלה הסיב רבינו שליט"א למסיבת לחיים, והאציל מברכותיו לבעלי השמחה. אחר כך השמיע דברי הדרכה להבחור הבר מצוה, ונתן לו דורן דרשה.

*

יום חמישי פרשת בלק

בשעות אחר הצהרים התקיים בבית רבינו שליט"א מסיבת לחיים לרגל האירוסין של בן הר"ר נפתלי צבי דייטש הי"ו עב"ג בת הר"ר גרשון לעפקאוויטש הי"ו.

*

ערב שבת פרשת בלק

לפני תפלת שחרית הניח רבינו שליט"א תפלין לבן הר"ר סיני ווייס הי"ו. אחר התפלה הסיב רבינו שליט"א למסיבת לחיים, והאציל מברכותיו לבעלי השמחה. אחר כך השמיע דברי הדרכה להבחור הבר מצוה, ונתן לו דורן דרשה.

*

שבת קודש פרשת בלק

כשעה וחצי אחר זמן מוצאי שבת ערך רבינו שליט"א סעודת מלוה מלכה בבית המדרש. רבינו שליט"א כיבד את האחים באדאנסקי הי"ו לשור ניגון. רבינו שליט"א סיפר סיפורי צדיקים (מתוך הספר שיחתן של עבדי אבות). בברכת המזון נתכבד הדב"ן הרה"ג רבי יואל הלברשטאם שליט"א.

זוה תוכן הסיפורים (מה שרבינו שליט"א חוסיף עליהם):

פעם בא אברך להרה"ק רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זי"ע והפיל לפניו את בקשתו להפקד בדבר ישועה ורחמים בזרע של קיימא. אבל הרה"ק מזידיטשוב נמנע מלמלא מבוקשו, ואדרבה, השכילו לדעת שאין לו מה לחכות להוושע אצלו. האברך הצטער עד מאוד כשמעו שאין לו ח"ו תקוה כלל וכלל.

בתוך כך התיישב הרה"ק מזידיטשוב זי"ע ואמר לו שיסע לצדיק אחר הגר בעיירה קטנה שאץ, ופרנסתו דחוקה מאוד, והוא יושיעהו מצרתו. צדיק זה היה אא"ז הרה"ק רבי יואל משאץ זי"ע. וכתב לו הרה"ק מזידיטשוב בעצמו

סיפר לי הרה"צ רבי לוי יצחק לייפער מעיה"ק ירושלים תובב"א, מה ששמע מאביו הרה"צ רא"ל זצ"ל מטעמישוואר, ומנו"כ בעיה"ק ירושלים תובב"א: אביו זצ"ל הביאו לפני הרה"ק מסאטמאר זצ"ל בהיותו ילד, לברכו ביראת שמים, והשיבו, יראת שמים הוא בעצמו מוכרח להיות רוצה בדבר.

והוסיף לספר, שהרה"ק בעל ייטב לב מסיגעט זי"ע היה בזידיטשוב אצל הרה"ק רבי יצחק אייזיק זי"ע, כשבאו לפניו שני אברכים, וביקשו ממנו שיברכם שתהיה להם יראת חטא ויראת שמים, כי הרגישו בעצמם קלות ראש ר"ל. השיב להם הרה"ק כדרכו בקודש בניגונו, אם האמירת 'הכל יודוך' לא תועיל לכם, אז כבר אין תקוה ח"ו.

בעת אמירת הרה"ק מזידיטשוב הכל יודוך, שכידוע היה בהתעוררות גדולה, חיפש הייטב לב זי"ע אחרי האברכים ולא ראה אותם, עד שחיפש בחיפוש רב ומצאם עומדים אחורי התנור, בשפיכת דמעות כמי נהר, והתעוררות תשובה רבה.

והעיר רבינו: איך האב געזעהן די מעשה אביסל אנדערש. אז אין סיגוט איז געווען א יוד, א אדם פשוט מאד, און דער ייטב לב פלעגט אים מוסר צו זאגען, און ער האט זיך נישט געמאכט צוטון. דער ייטב לב האט געוואוסט אז ער איז א חסיד פון רבי אייזיק'ל זידיטשוב'ער, און ווען רבי אייזיק'ל איז אמאל געקומען קיין סיגוט, האט אים דער ייטב לב געזאגט, אז עס איז דא א יוד ביי אונז אין שטאט, וואס ער איז נכנע אונטערן רבי'ן, און פון מיר איז ער נישט מקבל, איך בעהט דעם רבי'ן, אז דער רבי זאל אים זאגן מוסר אויף א געוויסען ענין. האט אים רבי אייזיק'ל געזאגט, אונזער דרך איז נישט צו זאגן מוסר, אונז זאג מיר 'הכל יודוך', און ווער עס ווערט נישט נתעורר ביי אונזער הכל יודוך, וועט אים קיין מוסר אויך נישט העלפן. און דעמאלטס שבת ווען ער האט געזאגט הכל יודוך, האט זיך דער ייטב לב אויסגעדרייט, און ער האט געזעהן ווי עס גיסט זיך טרערן פון דעם פשוט'ן יוד, ווייל ער האט געהערט דעם רבי'ן זאגען הכל יודוך.

שועתם ישמע ויושיעם. פרעגט ער, אויב עס איז רצון יראיו יעשה, דער באשעפער טוט דעם רצון פון די יראים, איז דער טייטש, אז אפילו א ערליכער יוד האט נאר א רצון, ווייסט דער אייבערשטער די מחשבה און די רצון פונעם מענטש, און ער טוט תיכף דעם רצון. אויב אזוי, פארוואס ואת שועתם ישמע ויושיעם, ער העלפט זיי נאכדעם וואס זיי בעטן. פארוואס דארף ער שפעטער הערן שועתם, ער העלפט זיי דאך אפילו פארן שועתם. ער העלפט זיי ביי דעם רצון.

זאגט דער בעל שם טוב הק', אז אמאל איז דא וואס א צדיק האט א רצון, און דער אייבערשטער זעהט אבער, אז שפעטער וועט ארויסקומען דערפון נישט א גוטע זאך. פון דעסטוועגן דאך, אזוי ווי דער צדיק האט א רצון, טוט דער אייבערשטער רצון יראיו. אז דער צדיק וויל אזוי, טוט זיך דער אייבערשטער בייגען צום צדיק. איי נאכדעם וואס דער אייבערשטער וועט געבן דעם רצון יראיו, וועט ער דאך קומען בעטן און זאגען אז עס איז ארויסגעקומען דערפון א צרה. דעמאלטס וועט אים דער אייבערשטער העלפן, ער וועט צוהערן די תפלה וואס ער בעהט שפעטער. קודם רצון יראיו יעשה, קודם טוט דער אייבערשטער דעם רצון פון די יראים, און נאכדעם ואת שועתם, טאמער בעטן זיי נאכדעם אז עס טויג נישט דאס וואס דו האסט מיר געטון מיין רצון, ויושיעם, העלפט אויך דער אייבערשטער.

אז דער צדיק זעהט מעיקרא די שלעכטס, קען ער נישט בעטן אויף א זאך וואס ער זעהט שלעכט. אבער דער צדיק וואס זעהט עס נישט, און ביי אים איז עס רצון יראיו. יעשה, טוט עס דער אייבערשטער. אז עס וועט זיין א פראבלעם שפעטער, ואת שועתם ישמע ויושיעם, וועט דער אייבערשטער פאר דעם אויך העלפן. אבער א צדיק קען נישט אנוואונטשען יעצט א זאך, וואס פאר אים קוקט עס אויס ווי עס איז א רעה, און ער זעהט נישט די טובה דערפון.

*

